

Zlom školního roku ve školní družině, aneb soutěžíme o družináčky i o Zlatého slavíka

Jeden z mnoha rozdílů, který vidím, když po dopolední výuce starších žáků nastoupím do školní družiny, je to, jak menší děti prožívají školu. Můj děda mi vždycky s úsměvem říkával, že mám tak velkou aktovku, aby se mi tam vešly všechny jedničky. A na konci I. pololetí přišla ta slavnostní chvíle, kdy děti dostaly bělostný papír (zatím bez potisku českého lva) od shora dolů popsany zaslouženými známkami, který pak jako největší poklad posvátně založí do své složky, aby se pak mohly všem ve svém okolí pochlubit.

Další možností, jak zapůsobit na svou rodinu i kamarády, je vyhrát celodružinovou soutěž. Ta spočívá v posbírání co největšího množství „družináčků“ jako odměnu za svou snahu, chování a účast při aktivitách ve školní družině. Bylo by to strašně těžké rozhodování pro každého vychovatele a každou vychovatelku vybrat jen ty první tři nejlepší. Ale s nasbíranými družináčky je to trochu jednodušší. Pro ostatní děti je to však signál, že by šlo něco udělat třeba lépe ☺. A jak to dopadlo? Každé oddělení ŠD má na stupních vítězů své zástupce.

Jako další v pořadí rušného období na přelomu ledna a února byla pěvecká soutěž **Zlatý slavík**. Děti pilně trénovaly, aby prošly nejprve předkolem ve svém oddělení. Následně se tři nejlepší, nejodvážnější a největší šoumeni z každého oddělení spolu utkali v napínavém celodružinovém kole za dozoru odborné poroty (opět z řad jejich družinových kamarádů). Na úvod jsme se přenesli do děje pohádky Ledové království – píseň *Ráda sněhuláky stavíš* jen krásně ilustrovala letošní pořádnou zimu. Následný výběr písní byl i v tomto školním roce velmi pestrý (žádná písnička se neopakovala), zazněla dokonce i slovenština, aby nakonec vše dopadlo následovně...

B. Vysloužilová, ŠD při ZŠ Bosonožská, únor 2017

